

sem, mely a Nemzeti Múzeum kiadásában 1923-ban látott napvilágot s amely tulajdonképen kiegészítője a Legnagyobb Magyar élettörténetének, belevilágítván a nagy államférfiu gondolatvilágába, érdeklődési körébe.

A SZÉCHÉNYI-család történetének István gróf halálától számított idejéről, a nagy nemzeti leszármazási táblázathoz fűzött, gondos névlajstrom ad számot. Végül fel kell még említenem a rendkívül gazdag jegyzetanyagot, mely sok, a szöveg folyamatossága folytán abba fel nem vett, érdekes részletet tartalmaz s mely tanubizonyosságot tesz arról a hangyaszorgalomról, mellyel a szerző e munkáján dolgozott. Ezt a befejező kötetet Bártfai SZABÓ László dr. meglelégedéssel sorozhatja az előbbi kettő mögé, mint azoknak egyenjogú, méltó befejezőjét.

Isoz K.

Aktuális kérdések irodalma. *Fővárosi Könyvtár.* 38. és 39. sz.

A Fővárosi Könyvtár régi kezdeményezésű aktuális bibliografiáit újból megjelenteti s ezzel igen hasznos szolgálatokat tesz. Az érdeklődőknek áttekinthető összeállításban megadja, hogy valamely kérdésre vonatkozóan mily munkákat találhat meg a Fővárosi Könyvtárban s a kartotékban való keresést a cím mögé nyomott könyvtári szám teszi feleslegessé. Az idén a BEETHOVEN-ünnepek előtt jelentette meg a 38. számú bibliografiáját (4 lap.), mely 63 címszót tartalmazott. A 39. számú bibliografiát az olasz-magyar barátsági szerződés alkalmából az «Olasz-magyar kapcsolatokról» bocsátotta ki. E 8 lapú füzet 179 címszavát gondos csoportosításban és igen áttekinthetően nyújtotta. I. K.

Bibliofil Könyvtár. Szerkeszti: *Sikabonyi Antal.* 1. szám; *Zoltán Ferenczi: List of the translations of Jókai's works into foreign languages.* With foreword by: *Eugene Rákosi.* Bp. 1926. Grillkiadás. 8°. 43 l.

A Magyar Bibliofil Szemle után, mely folyóirat edeldeig legizlésebb kiállítású és leggazdagabb tartalmú könyvművészeti szaklapunk volt, a lap szerkesztője, dr. SIKABONYI Antal, ismételten újabb kezdeményezéssel, a *Bibliofil Könyvtár* megindításával lepte meg a könyvkedvelő szakközönseget. A *Bibliofil Könyvtár* jelentősége kettős: egyrészt a művelt külföldnek szól, másrészt a minket körülvevő ellenségeknek, lássák azt, hogy »milyen nagy multja van könyvkultúránknak a tőlünk elszakított részeken» is. Valóban elengedhetetlenül fontos volt már az, hogy a külföld nagyjai lássák a magyarság irodalmi kultúrfölényét is, s egyúttal lássák azt,